

Dosar nr.

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI
ASIGURĂRI SOCIALE

ÎNCHETIERE

Sedința publică din data de 18 octombrie 2024

Curtea constituită din:

PRESEDINTE:

JUDECĂTOR:

GREFIER:

Pe rol se află soluționarea cererii de apel formulate de apelantele reclamante ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ și ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~, împotriva sentinței civile nr. ~~XXXXXX~~ din data de ~~XXXXXX~~ pronunțate de Tribunalul București Secția a VIII a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, în dosarul nr. ~~XXXXXX~~, în contradictoriu cu intimații pârâți ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ și ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~, pe fond cauza având ca obiect „calcul drepturi salariale”.

La apelul nominal făcut în ședință publică nu au răspuns părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează faptul că apelantele au solicitat, prin cererea de apel, judecata în lipsă conform prevederilor art. 223 alin. (3) Cod de procedură civilă.

Curtea rămâne în pronunțare cu privire la necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza dispozițiilor art. 2 din O.U.G. 62/2024, această sesizare vizând următorul aspect: „Dacă dreptul la indemnizația prevăzută de art.69 alin.1 și 2 din Legea nr.567/2004 este sau nu condiționat de ieșirea la pensie a beneficiarului ori de eliberarea sa din funcție din motive neimputabile.”

CURTEA,

Prin cererea înregistrată la data de 08.09.2023, reclamantele XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX au solicitat în contradictoriu cu parații XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXX, ca instanța să dispună obligarea paraților la plata către reclamante a contravalorii indemnizației egale cu 3 salarii de baza încadrare brute cf. art. 69 alin.1 și 2 din lg. 567/2004 din statutul personalului auxiliar care funcționează în cadrul INEC actualizate cu indicele de inflație la data plății și dobânda legală aferentă calculată de la data introducerii acțiunii și până la plata efectivă.

Prin sentința civilă nr. _____ din data de _____, pronunțată de către Tribunalul București - Secția a VIII – a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, în dosarul nr. _____ a fost admisă excepția lipsei calității procesual pasive a paratului Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și respinge acțiunea în contradictoriu cu acesta ca fiind formulată față de o persoană fără calitate procesual pasivă.

A fost respinsă în rest acțiunea formulată de reclamantele XXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXX în contradictoriu cu pârâul XXXXXXXXXXXXXXXX, ca neîntemeiată.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut următoarele:

În ceea ce privește excepția lipsei calității procesual pasive a XXXXXXXX s-a constatat că aceasta este întemeiată și a fost admisă.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 36 C.proc.civ., calitatea procesuală rezultă din identitatea dintre părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecății. În cauză se solicită obligarea la plata indemnizații de încadrare lunare brute cf. art. 59 alin.1 din Lg. 567/2004, calitate procesuală pasivă putând avea persoanelor juridice cu atribuții în plata acestor drepturi, respectiv angajatorul reclamantelor respectiv XXXXXXXX. Întrucât plata drepturilor salariale se realizează de instituția angajatoare XXXXXXXX, instituție cu personalitate juridică, ordonatorul principal de credite nefiind subiectul pasiv al raportului juridic litigios, nu are calitate procesual pasivă în cauză.

Prin urmare, a fost respinsă acțiunea în contradictoriu cu XXXX ca fiind formulată față de o persoană fără calitate procesual pasivă.

În ceea ce privește acțiunea în contradictoriu cu XXXXXXXX, cf. adeverințelor depuse la dosar – f. 21-22- reclamanta XXXXXXXXXXXX are o vechime în funcția de grefier de peste 25 ani și 3 luni, iar reclamanta XXXXXXXXXXXX are o vechime în funcția de personal auxiliar de specialitate de peste 36 de ani și 10 luni.

Cf. prevederilor legale invocate, respectiv art. 69 alin. (1) din Lg. 567/2004, personalul auxiliar de specialitate cu o vechime continuă în justiție de 25 de ani la data pensionării sau a eliberării din funcție pentru motive neimputabile beneficiază de o indemnizație egală cu 3 salarii de bază de încadrare lunare brute, care se impozitează potrivit legii. În continuare, la alin.2 se prevede ca indemnizația prevăzută la alin. (1) se acordă o singură dată în decursul activității de personal auxiliar de specialitate și se înregistrează în dosarul personal, potrivit legii.

De asemenea, prin OUG 168/2022, la art. VII, s-a stipulat ca în anul 2023 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă. Prevederile alin. (1) nu se aplică în situația încetării raporturilor de muncă sau serviciu ca urmare a decesului angajatului. Răspunsul angajatorului la notificarea reclamantelor - f.13 - se refera la aceste prevederi legale și este justificat.

Astfel, în primul rând, cf. dispozițiilor legale de mai sus indemnizația solicitată de reclamante se acorda la data pensionării sau a eliberării din funcție pentru motive neimputabile, ceea ce nu este cazul de față.

În al doilea rând, legiuitorul a limitat acordarea acestei indemnizații pentru anul 2023, în realitate acordarea acestei indemnizații fiind temporizată de la aplicare și anterior mai exact prin art.11 alin.1 din OUG 90/2017, art. 41 alin.1 din OUG 114/2018, art. VII alin. 1 din O.U.G. nr. 130/2021.

Așa cum rezulta din Decizia nr. 5/2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, actele normative prin care a fost dispusă suspendarea plății ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, încetarea raporturilor de serviciu, retragerea ori trecerea în rezervă în ceea ce îi privește pe magistrați de ex. (art. 81 alin.1 din Legea nr. 303/2004) au făcut obiectul controlului de constituționalitate în cadrul unor procese având ca obiect solicitarea plății drepturilor bănești constând în indemnizații sau ajutoare cuvenite potrivit art. 81 alin.1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare (indemnizația cuvenită magistraților la ieșirea la pensie), pct. 2 din anexa nr. IV/2 a Legii cadru 30/2009 și art. 20 al.1 și 2 din anexa nr. VII la Legea cadru nr. 284/2010 (ajutorul cuvenit militarilor la trecerea în rezervă cu drept de pensie).

Conform originalului

Deși excepțiile de neconstituționalitate invocate au fost respinse ca neîntemeiate, Curtea Constituțională, cu referire la ansamblul actelor normative în materie, a abordat chestiunea previzibilității suspendării plății ajutoarelor sau, după caz, a inadmisibilității lor unor asemenea solicitări la ieșirea la pensie, încetarea raporturilor de serviciu, retragerea ori trecerea în rezervă”.

S-a mai reținut și că „cât timp nu se poate reține o vătămare a unor drepturi fundamentale, iar statul a acționat normativ în limitele dreptului său de apreciere cu privire la beneficiile ce ar trebui să fie plătite angajaților săi din bugetul de stat, suspendările repetate nu pot fi analizate din perspectiva cerințelor instituite de art. 53 din Constituția României, republicată referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți.

În jurisprudența sa, instanța de contencios constituțional s-a pronunțat asupra prevederilor de lege prin care s-a prevăzut, anual, pentru perioada 2010-2021, că nu se aplică dispozițiile de lege privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă, prin mai multe decizii de respingere a excepțiilor de neconstituționalitate invocate, cum ar fi Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1091 din 19 noiembrie 2021, Decizia nr. 396 din 10 iunie 2021 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 23 august 2021, prin Decizia nr. 124 din 10 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 445 din 27 mai 2020, Decizia nr. 814 din 5 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 10 martie 2020, Decizia nr. 350 din 23 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 10 octombrie 2019, Decizia nr. 154 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 680 din 6 august 2018, și Decizia nr. 170 din 19 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 22 mai 2015.

În plus, reoferindu-se la compatibilitatea prevederilor de lege criticate cu dispozițiile constituționale și convenționale referitoare la dreptul de proprietate, prin Decizia nr. 695 din 6 octombrie 2020, paragraful 20, Curtea a reiterat că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza Kechko împotriva Ucrainei, paragraful 23), statul este în măsură să stabilească ce beneficii trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Astfel, statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de beneficii, prin modificări legislative corespunzătoare.

Prin urmare, având în vedere toate considerentele expuse anterior, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Față de cele ce preced, instanța a respins acțiunea, atât prin prisma capătului principal formulat, cât și a celor accesorii (actualizarea cu dobânda legală penalizatoare și cu indicele de inflație).

Împotriva acestei sentințe a declarat **apel** reclamantele XXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXX.

În cererea întemeiată în drept pe dispozițiile art. 466 C.pr.civ., apelantele reclamante au solicitat admiterea apelului și admiterea acțiunii astfel formulate, cu obligarea intimaților să le plătească apelantelor XXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXX contravaloarea indemnizației egale cu 3 salarii de bază de încadrare lunare brute, potrivit art. 69 alin. 1 și 2 din Legea nr. 567/2004 din Statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, actualizate cu indicele de inflație la data plății și dobânda legală aferentă acestei sume, calculată de la data introducerii acțiunii și până plata efectivă a sumelor datorate. (art. 1535 Cod Civil).

Apelantele calitatea de grefier în cadrul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, cu o vechime continuă în justiție de peste 25 de ani respectiv:

XXXXXXXXXXXXX - grefier, cu o vechime neîntreruptă de 25 ani, 3 luni și 28 zile;

XXXXXXXXXXXXX-grefier, cu o vechime neîntreruptă de 36 ani, 10 luni și 24 zile;

Prezenta acțiune are drept cauză juridică art. 69 alin. 1 și 2 din Legea nr. 567/2004 din Statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice.

Din acest motiv, sunt incidente dispozițiile cuprinse în art. 210 din Legea nr. 62/2010 a dialogului social, potrivit căreia, cererile referitoare la soluționarea conflictelor individuale de muncă se adresează tribunalului în a cărui circumscripție își are domiciliul sau locul de muncă reclamantul.

Întrucât pârâta în prezența cauză este XXXXXX, față de dispozițiile cuprinse în art. 127 al. 1,2 și alin. 2A1 Cod Procedură Civilă care instituie regula competenței facultative pentru ipoteza în care o instanță de judecată are calitatea de reclamant sau de pârât, după caz, ipoteză în care se va sesiza una dintre instanțele judecătorești de același grad aflate în circumscripția oricăreia dintre curțile de apel învecinate cu curtea de apel în a cărei circumscripție se află partea care atrage competența facultativă, apelantele au înțeles a sesiza cu soluționarea litigiului pendinte, Tribunalul București.

Totodată conform art. 111 Cod pr. civilă cererile îndreptate împotriva statului, autorităților și instituțiilor centrale sau locale, precum și a altor persoane juridice de drept public pot fi introduse la instanța de la domiciliul sau sediul reclamantului.

La data de 21 august 2023 au solicitat XXXXXXXX acordarea drepturilor cuvenite în virtutea art. 69 alin. 1 și 2 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice dar XXXXXX, conform adreselor nr. 14844/24.08.2023 și 15113/25.08.2023 a refuzat acordarea drepturilor cu motivarea că "Dreptul poate fi acordat la data pensionării/eliberării din funcție din motive neimputabile. Conform disp. art. VII din OUG nr. 168/2022 în anul 2023 nu se acordă indemnizațiile la ieșirea la pensie."

Consideră că dreptul la indemnizația egală cu 3 salarii de bază de încadrare brute, s-a născut de la data la care am împlinit 25 de ani vechime continuă injustiție și nu este condiționat în nici un mod de ieșirea la pensie.

Acest lucru rezultă fără echivoc din dispozițiile art. 69 alin.1 din Legea 567/2004 care prevăd că: " Personalul auxiliar de specialitate cu o vechime continuă în justiție de 25 de ani înainte de data pensionării sau a eliberării din funcție pentru motive neimputabile beneficiază de o indemnizație egală cu trei salarii de bază de încadrare lunare brute, care se impozitează potrivit legii"

Nu se menționează în textul de lege anterior menționat că indemnizația se acordă la data pensionării sau eliberării din funcție, acordarea indemnizației fiind condiționată de îndeplinirea perioadei de vechime continuă injustiție.

Legiuitorul se referă în mod expres la faptul că această vechime trebuie îndeplinită înainte de data pensionării, astfel încât este evident faptul că nu există o legătură între dreptul la pensie și dreptul la plata indemnizației cuvenite ca urmare a împlinirii vechimii neîntreruptă de 25 de ani în justiție.

De altfel alin.2 al art. 69 prevede că "Indemnizația prevăzută la alin. 1 se acordă o singură dată în decursul activității de personal auxiliar de specialitate și se înregistrează în dosarul personal, potrivit legii".

Din aceste prevederi legale rezultă fără echivoc faptul că dreptul la plata indemnizației nu este condiționat de dreptul la pensie, alin.2 nefăcând nici o referire la data ieșirii la pensie. Mai mult, legiuitorul prevede că indemnizația se acordă "în decursul activității de personal auxiliar de specialitate" și nu la sfârșitul activității de personal auxiliar de specialitate.

Conform cu originalul

În ceea ce privește susținerea XXXXX că plata indemnizației solicitate de noi este suspendată, precizează că dispozițiile legale invocate de XXXXX, respectiv art. VII din OUG nr. 168/2022 nu sunt aplicabile dreptului care face obiectul prezentei cauze.

Astfel, dispozițiile legale anterior menționate prevăd că "în anul 2023 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă"

Coroborând susținerile anterior menționate din care rezultă că plata indemnizației pentru vechimea neîntreruptă de 25 de ani în justiție nu este un drept condiționat de ieșirea la pensie, implicit acestui drept nu îi este aplicabilă suspendarea prev. de art. VII din OUG nr. 168/2022 care prevede suspendarea indemnizațiilor la ieșirea la pensie.

Având în vedere cele anterior menționate, deoarece îndeplinesc condiția de vechime neîntreruptă de 25 de ani în justiție, solicită obligarea XXXXX către apelantele XXXXXXXXX și XXXXXXXXX la plata indemnizației egală cu trei. salarii de bază de încadrare lunare brute cuvenite ca urmare a îndeplinirii condiției de vechime.

Prin urmare, în drept, interesul este unul legitim, conferit de o dispoziție legală, art. 69 alin. 1 și 2 din Legea nr. 567/2004 și acesta s-a născut la momentul când am împlinit 25 de ani de vechime continuă în justiție fiind îndeplinite astfel toate condițiile impuse de dispozițiile art. 33 Cod Procedură Civilă.

Prin **întâmpinarea** formulată, intimata XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a solicitat respingerea apelului ca nefondat.

În mod legal, prin încheierea din data de 23.02.2024, prima instanță a admis excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de pârâțul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În mod judicios judecătorul fondului a reținut că simpla calitate de ordonator principal de credite nu atrage calitatea procesuală pasivă a acestei instituții într-un litigiu ce decurge din raportul de muncă, stabilit între personalul auxiliar de specialitate și un parchet cu personalitate juridică ce are calitate de ordonator terțiar de credite, subordonat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Contrar susținerilor apelantelor-reclamante, art.69 alin 1 din Legea nr.567/2004 prevedea că "Personalul auxiliar de specialitate cu o vechime continuă în justiție de 25 de ani la data pensionării sau a eliberării din funcție pentru motive neimputabile beneficiază de o indemnizație egală cu 3 salarii de bază de încadrare lunare brute, care se impozitează potrivit legii" și nu „(...) înainte de data pensionării sau a eliberării din funcție.”? (pag. 3 alin. 4).

Prin urmare, apelantele ar fi avut vocația obținerii indemnizației egale cu 3 salarii de bază de încadrare lunare brute în situația premisă indicată de art.69 alin 1 din Legea nr.567/2004, anume, „la data pensionării sau la data eliberării din funcție”.

Pentru această situație premisă, apelantele ar fi trebuit să facă dovadă că raporturile lor de muncă au încetat-prin pensionare. Ulterior, ar fi fost îndreptățite să solicite angajatorului drepturile în discuție.

Pe de altă parte, plata drepturilor salariale pretinse în prezenta cauză a fost suspendată succesiv prin următoarele dispoziții legale: art. 41 alin. 1 din O.U.G. nr. 114/2018, art. VII alin.4 din-O.U.G nr. 130/2021, art. VII din O.U.G nr. 168/2022 și art.X alin. 1 din O.U.G. nr. 115/2023.

În lipsa unei modificări legislative sau a unei invalidări de către Curtea Constituțională a dispozițiilor art. 69 alin.1 din Legea nr.567/2004, pretențiile apelantelor-reclamante sunt neîntemeiate.

Asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să se dea o dezlegare de principiu cu privire la o chestiune de drept, constată următoarele:

Curtea constată îndeplinite condițiile prevăzute de art.2 alin.1 din OUG nr.62/2024 Cpc: ” Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra

unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”. De asemenea, domeniul de aplicare se circumscrie art.1 alin.1 din OUG nr.62/2024: ” Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”.

Așa fiind, va dispune sesizarea Î.C.C.J. pentru a pronunța o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept: „Dacă dreptul la indemnizația prevăzută de art.69 alin.1 și 2 din Legea nr.567/2004 este sau nu condiționat de ieșirea la pensie a beneficiarului ori de eliberarea sa din funcție din motive neimputabile”

Art.69 alin.1 și 2 din Legea nr.567/2004 are următorul conținut: ” (1) Personalul auxiliar de specialitate cu o vechime continuă în justiție de 25 de ani la data pensionării sau a eliberării din funcție pentru motive neimputabile beneficiază de o indemnizație egală cu 3 salarii de bază de încadrare lunare brute, care se impozitează potrivit legii. (2) Indemnizația prevăzută la alin. (1) se acordă o singură dată în decursul activității de personal auxiliar de specialitate și se înregistrează în dosarul personal, potrivit legii”.

În opinia Curții, prevederile anterior citate se aplică exclusiv la data pensionării sau a eliberării din funcție pentru motive neimputabile, indemnizația fiind afectată de condiția respectivă. Prin urmare, vechimea calculată se raportează, la rândul său, tot la acel moment, fiind irelevantă împlinirea sa anterior datei pensionării sau a eliberării din funcție pentru motive neimputabile.

Prezenta încheiere se va comunica, prin adresă, Înaltei Curți de Casație și Justiție (atașându-se, în copie, cererea de chemare în judecată, sentința primei instanțe, apelul, întâmpinările), se va aduce la cunoștința conducerii Secției VII-a Civile și se va transmite prin e-mail către curțile de apel și tribunalele din țară.

Față de considerentele evocate anterior, se va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „Dacă dreptul la indemnizația prevăzută de art.69 alin.1 și 2 din Legea nr.567/2004 este sau nu condiționat de ieșirea la pensie a beneficiarului ori de eliberarea sa din funcție din motive neimputabile” .

În baza disp. art. 2 alin. 3, art. 4 din OUG nr. 62/2024 rap. la 520 alin.2 Cpc, instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea sesizării de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În baza art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: Dacă dreptul la indemnizația prevăzută de art.69 alin.1 și 2 din Legea nr.567/2004 este sau nu condiționat de ieșirea la pensie a beneficiarului ori de eliberarea sa din funcție din motive neimputabile.

În baza art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă suspendă judecarea cauzei privind soluționarea cererii de apel formulate de apelantele reclamante
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXX, ambele cu domiciliul ales la

Conferența de Dispoziție

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, împotriva sentinței civile nr. din data de ...
pronunțate de Tribunalul București Secția a VIII a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, în
dosarul nr., în contradictoriu cu intimații pârâți XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, cu
sediul în XXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, cu sediul în
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării în ceea ce privește măsura suspendării
cauzei.

Cererea de recurs se va depune la Curtea de Apel București.

Pronunțată azi, 18.10.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa
instanței.

Președinte

Judecător

Grefier

